

زبان دراماتیک در افسانه‌ها

با تأکید بر افسانه پریون در بوشهر

اشرف سلطانی نیا**، میترا خواجه‌بیان

تاریخ دریافت مقاله: ۹۳ / ۶ / ۱۷ | تاریخ پذیرش نهایی: ۹۳ / ۶ / ۲۵

**نویسنده مسوول

زبان دراماتیک در افسانه‌ها با تأکید بر افسانه پریون در بوشهر

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر

اشرف سلطانی نیا

مدرس دانشگاه و پژوهشگر فرهنگ عامه

میترا خواجه بیان

چکیده

افسانه‌ها رخدادهای گوناگون و در یک کلام انعکاس‌دهنده مبارزه ازلی وابدی و خیر وشر بین انسان‌ها و یا موجودات هستند که با یک نظام شنیداری و دیداری به نام زبان، از نسلی به نسل دیگر انتقال می‌یابد. افسانه‌ها متشکل از واژه، عبارات و جملاتی است که تبدیل به گفت‌وگو می‌شود و به مبادله افکار و عقاید می‌پردازد و خود را در داستان‌ها، نمایشنامه‌ها و هر اثر ادبی دیگر جای می‌دهد. کارکردهای مشابهی از جمله سرگرمی، آموزش و ثبات بخشی به فرهنگ خودی که با عناصری چون زمینه چینی، توالی حوادث، کشمکش، اوج، فضا سازی، انتقال فکر و اندیشه همراه است، با مخاطبان خود ارتباط دوسویه برقرار می‌کند و داستان را پیش می‌برد. با همه این کارکردهای مناسب و درخور توجه در هنر نمایش و افسانه، مقوله‌ی زبان همواره مهجور مانده است و ما را بر آن داشت تا به گزینه‌ای نظر اندازیم که در فرهنگ خودی کمتر به آن توجه شده است. این پژوهش با مطرح کردن تئوری زبان و افسانه به یکی از جنبه‌های دراماتیک به نام روایت می‌پردازد، که زبانیست نشانه‌شناسانه در تاریخ بشری و آن را در یکی از افسانه‌های جنوبی به نام پریون مورد بررسی قرار می‌دهد.

واژگان کلیدی: زبان، افسانه، نمایش، روایت، افسانه‌ی پریون